

fleste europæiske Lande, Amerikas forenede Stater, Kanada, Argentina og Australien (med 5 nationale Kvinderaad). Der vil blive aflagt Beretning om det Arbejde, der er gjort i hvert af disse Lande for at fremme Fred og Voldgift mellem Landene, at forbedre Hygiejne og Sundhed i Hjemmene, for at støtte og hjælpe ind- og udvandrende Kvinder og Børn, for at forbedre Kvinders Retsstilling, for at skaffe Kvinder kommunal og politisk Valgret o. s. v. Som Leder af det internationale Udvalg for Kvinders Valgret vil den, ogsaa herhjemme kendte, amerikanske Præst, Miss Anna Howard Shaw komme til Stede og lede Forhandlingerne. Naar dette Møde er forbi begynder en international Kvindekongres (16.-23. Maj), hvortil Italiens nationale Kvinderaad har indbudt saa at sige al Verdens Kvinder; og her er de italienske Kvinder baade formelt og reelt Værter og tager for Alvor fat. Som Ærespræsident staar Prinsesse Lætitia, og der findes mange adelige blandt Komitémedlemmerne, hvilket viser at Bevægelsen dernede er udgaaet fra andre Lag i Befolkningen end herhjemme, højst naturligt, da Italien indtil den nyeste Tid har manglet den Middelklasse af Kvinder — som oftest selverhvervende — der herhjemme har været med blandt de første til at rejse Bevægelsen.

Blandt de Kræfter, der vil komme til at lede Forhandlingerne under dette Møde træffer vi Juristen, Dr. Teresa Labriola, kendt her fra Mødet i 1906, og Dr. Monia Montessori, der har vundet Berømmelse ved sin enestaaende Evne til at iværksætte Undervisning for Smaabørn og mindre velbegavede Børn. Begge disse er glimrende Talere. De Emner der skal holdes Foredrag om ved denne Kongres er dels saadanne, der angaar Kvinderne i Hjemmet, dels Kvinderne i Arbejdet udenfor Hjemmet og Kvinderne og det sociale Arbejde. Kvinder i de forskellige Lande er opfordret til at holde korte Foredrag om Forholdene paa disse Omraader i deres Hjemland, og fra dansk Side vil der blive holdt Foredrag eller

aflagt Rapport bl. a. om Kvinders Arbejde i Hjemmet, om Kvinders Adgang til Embeder og liberale Erhverv; om hvilke Veje, der staar de Kvinder aabne, som ikke kan finde Anvendelse i Hjemmet. Fra Danmark vil for Danske Kvinders Nationalraad Formanden, Frk. Henni Forchhammer og 9 Delegerede deltage i begge disse Møder.

Meta Hansen.

Nyt norsk Kvindeblad.

De politiske Rettigheder, Norges Kvinder har faaet i de senere Aar, har i høj Grad bidraget til at vække deres sociale Interesse. Dette giver sig bl. a. Udslag derved, at der ved Siden af de ældre Kvindeblade stiftes ny. Et saadant Blad under Navn »For Hjem og Samfund« er bleven stiftet af en Kreds af socialt interesserede, kristeligt-sindede Kvinder.

Hensigten med det er at give Kvinderne Lejlighed til at drøfte alle de Spørgsmaal af speciel Interesse for Kvinder, som er fremme i Tiden. Bladets Spalter vil derfor staa aabne for Diskussion om Hjemmet og Skolen, Sædeligheds- og Ædruelighedsarbejde, Ungdomsbevægelse, Missionsvirksomhed, Litteratur og Kunst, Lønforhold, sociale Reformer o. s. v. En meget betydelig Stab af kvindelige Medarbejdere er knyttet til dette Foretagende.

I det første Nr. har Medarbejderne i en Række korte Udtalelser besvaret Spørgsmaalet: »Hvad er Kvindens vigtigste sociale Opgaver i vor Tid?«

Svarene vil give »Kvindevalgret«s Læsere et Indtryk af, hvorledes en Skare socialt og religiøst interesserede norske Kvinder opfatter deres væsentligste Pligter mod Samfundet; derfor gengives her et lille Uddrag af dem:

»At gøre Hjemmet til et Samfund — og Samfundet til et Hjem«.

Marie Helgerud.

»At faa vore Medsøstre vækket af deres Vanedvale, saa de ikke længere tror, at Kampen for større Retfærdighed er dem uvedkommende. Faar de først Forstaaelsen heraf, vil der sikkert udvikles Personligheder, som kun frygter

Samvittighedens, aldrig Mængdehs eller Døgnets Dom«.

Gunhild Einum.

»Kvindernes vigtigste Opgave i vor Tid er at føre deres Udvikling op paa Højde med deres Rettigheder.«

Kirsten Holst.

»Hjemmet kræver sit og Samfundet sit. De hænger saa nøje sammen, at det som gavner det ene gavner det andet. Arbejdsfeltet er stort og mangeartet, og det lader sig vanskeligt gøre at fremhæve enkelte Opgaver paa andres Bekostning«.

Anna Holck.

»Kvindelig Værnepligt, og hermed mener jeg obligatorisk Uddannelse for alle Kvinder til at passe Hjem og Børn. Desuden synes jeg, at Kvinderne burde gøre en kraftigere Indsats i Afholdsarbejdet og Sædelighedsarbejdet end hidtil. Til Slut ved jeg ikke at nævne det Sted i Verden, hvor Manden gaar, hvor ikke Kvinden burde være ved hans Side under Mottoet: Haand i Haand, højere op!«

Ebba Sylvan Jonsson.

»En stor social Opgave er den — for Kvinder som for Mænd — at bygge Bro over den Kløft, Mistro og Klasseinteresser har slaet i vort Samfund«.

Thora Lund.

»I Ord og Handling at være den kundskabsstørstende og begejstrede Ungdom en taktfuld og hjælpende Ven, saa langt Erfaringen rækker og ikke alene dens Lærer og Opdrager, samt at imødegaa de gamle forstaaelsesfuldt og pietetfuldt«.

Karen Platou.

»Den vigtigste sociale Opgave for Kvinderne maa være at hjælpe til med at løse Samfundets vanskeligste Spørgsmaal: *Fattigondet*. At skabe saa gode sociale Kaar for Familierne, at Landets Ungdom kan vokse frem til at blive sunde, selvhjulpne Mennesker, som vel rustede baade moralsk og fysisk er i Stand til at tage deres Arbejde i Livet op«.

Elise Heyerdahl.

»Som en social Opgave kan nævnes: